

Theses juridicae inaugurales

<https://hdl.handle.net/1874/311515>

THESES JURIDICAE INAUGURALES.

THESES
JURIDICAE INAUGURALES,

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

LUDOVICI GERARDI VISSCHER,

PHIL. THEOR. MAG. LITT. HUM. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS JURIDICAE DECRETO

PRO GRADU DOCTORATUS

SUMMISQUE IN

JURE ROMANO ET HODIERNO HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

ARNOLDUS VERHOEFF,

Rheno-Trajectinus.

A. D. XXVI M. JUNII, A. MDCCCLVI, HORA II.

Trajecti ad Rhenum,

TYPIS MANDAVERUNT L. E. BOSCH ET FILIUS.

MDCCCLVI.

T H E S E S.

I.

• Nullo modo opinio MÜHLENBRUCHII, statuentis in facti obligationibus omnem casum a creditore recipiendum esse, confirmatur legibus ab eo citatis in n. 7 § 365 doctrinae Pandectarum.

II.

Tutor transigere non potest.

III.

• Definitio furti in l. 1 § 3. D. de furtis, praestat illi, quam exhibent Instit. in § 1 de Oblig. q. e. del. nasc.

IV.

Verba »*in het huwelijk tredende*» art. 11. C. C. stricte sunt accipienda.

V.

Maritus qui secundum art. 168 al. 2 C. C. cum uxore obligatus est, ad implendas illas obligationes per incarcerationem cogi nequit.

VI.

Quid legislator art. 190 al. 2 C. C. constituerit, perquam obscurum est.

VII.

Non facio cum Csult. DE PINTO (Handl. tot het B. W. II, § 18) contendente, parentes posse tutorem dare liberis suis naturalibus.

VIII.

Jus, quod uxori art. 187 C. C. conceditur, non contingit ei, quae nupta est ea conditione ut tantum lucrum et damnum communicarentur.

IX.

Conjugi non opus est venia Regis, ut uxoris suae sororem, post dissolutum matrimonium natam, uxorem ducere possit.

X.

In art. 1053 C. C. absolute legitur » *minderjarige, zelfs wanneer deze handligting hebben bekomen*”; sed vocabulo sic usurpato ii tantum sunt intelligendi, quibus concessa est emancipatio minus plena.

XI.

Hypotheca in fundo concessa ab emtore, qui titulum transscribi nondum curavit, nulla est.

XII.

Proxenetam esse vere publicum non vero urbanum magistratum contendo.

XIII.

Quod legislator noster in art. 80 sqq. vocat *privilegium* proprie *pignus* est.

XIV.

Expeditores qui dicuntur ex art. 1185 et 1193 C. C. privilegium habent pro sua mercede in rebus transvectis.

XV.

Probatio contra proxenatarum codices admittenda esse mihi videtur.

XVI.

Magistrum navis non obligatum esse ut in perpetuum

moretur, si stipulatus sit poenam pro singulis diebus, quos moraretur, contendo.

XVII.

Quodlibet cambium siccum a mercatore profectum est negotium mercatorium.

XVIII.

Executio per adprehensionem rerum mobilium fieri nequit, nisi debitum sit certum et liquidum.

XIX.

Poena deportationis imprimis in civitate turbata, usum praebet.

XX.

Non puniendus est conatus criminis, a quo perficiendo libera voluntate quis recessit.

XXI.

Poena ex art. 339 C. P. marito irroganda non est idonea neque juris principiis consentanea.

XXII.

Prudenter lex nostra fundamentalis legum promulgandarum tempus Regi non praefinit.

XXIII.

Papierengeld, waarvan de waarde in den omloop gedaald is, moet bij inwisseling door den Staat vergoed worden tegen deszelfs oorspronkelijke waarde.

XXIV.

De premiën voor uitvoer zijn af te keuren.

XXV.

De beperkingen omtrent de jagt zijn goed te keuren.
